

สำเนา

ประกาศคณะพยาบาลศาสตร์

ที่ ๐๔๙/๒๕๖๖

เรื่อง แนวปฏิบัติในการวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เพื่อให้การวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีขั้นตอนที่ถูกต้อง ชัดเจน และใช้ถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะพยาบาลศาสตร์ ที่ ๐๔๙/๒๕๖๖ เรื่อง แนวปฏิบัติในการวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ประกาศนี้เป็นไปตามมติที่ประชุมโครงการสัมมนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๔ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๔.๑ กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา ขอบเขตสาระหลัก และสัดส่วนของการวัดผลให้ชัดเจน ตรงตามผลลัพธ์การเรียนรู้ และสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร

๔.๒ กำหนดวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน และสามารถวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาได้

๔.๓ กำหนดเครื่องมือในการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาที่สอดคล้องกับ CLOs ของรายวิชา โดยเครื่องมือในการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ควรมีมาตรฐานและคุณภาพ โดยควรพัฒนาเป็น Rubrics score

๔.๔ กำหนดระยะเวลาในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาที่ชัดเจน

๔.๕ สื่อสารให้นิสิตทราบเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาที่ต้องการ วิธีการวัดเครื่องมือที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ก่อนการเรียนของรายวิชา

๔.๖ ประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ และพัฒนาวิธีการวัดและเกณฑ์การให้คะแนนอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาให้สามารถวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาได้ตรง มีความเที่ยง และเป็นธรรมแก่นิสิต กรณีข้อสอบปรนัย มีการวิเคราะห์ข้อสอบ ความยากง่าย อำนาจจำแนก ส่วนข้อสอบอัตนัย ควรมีแผนการให้คะแนนสำหรับคำตอบของนิสิตในการสอบ (marking scheme)

ข้อ ๕ การวัดและประเมินผลการศึกษาให้เป็นการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยให้มีระบบการให้คะแนน ดังนี้

๕.๑ ดำเนินการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้คะแนนดิบเป็นเกณฑ์ในการกำหนดเกณฑ์ผ่าน และระดับคะแนนของเกรด

๕.๒ นำคะแนนทุกส่วนมารวมกันเพื่อตัดเกรด โดยคะแนนรวมสุดท้ายใช้สำหรับการตัดเกรด มีเกณฑ์ในการผ่าน และระดับคะแนนของเกรด ดังนี้

ระดับชั้น	คะแนน (ทฤษฎี)	คะแนน (ปฏิบัติ)	ค่าระดับชั้น	ความหมาย
A	≥ ๘๐ %	≥ ๘๕ %	๔.๐	ดีเยี่ยม
B+	๗๕-๗๙ %	๘๐-๘๔ %	๓.๕	ดีมาก
B	๗๐-๗๔ %	๗๕-๗๙ %	๓.๐	ดี
C+	๖๕-๖๙ %	๗๐-๗๔ %	๒.๕	ค่อนข้างดี
C	๖๐-๖๔ %	๖๕-๖๙ %	๒.๐	พอใช้
D+	๕๕-๕๙ %	๖๐-๖๔ %	๑.๕	อ่อน
D	๕๐-๕๔ %	๕๕-๕๙ %	๑.๐	อ่อนมาก
F	< ๕๐ %	< ๕๕ %	๐	ตก
I	งานไม่สมบูรณ์	งานไม่สมบูรณ์		

ทั้งนี้ การกรอกคะแนนต่าง ๆ ควรกรอกให้ถูกต้อง โดยต้องมีผู้รับผิดชอบรายวิชาอย่างน้อย ๒ ท่าน ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของการกรอกคะแนน และการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อป้องกันการกรอกคะแนนผิดพลาดที่อาจส่งผลกระทบต่อนิสิต

๕.๓ การให้สัญลักษณ์ I ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาทำบันทึกชี้แจงเหตุผลแนบกับใบส่งเกรด ส่งประธานสาขาวิชา หลังจากนั้นส่งรองคณบดีฝ่ายการศึกษาปริญญาตรี เพื่อเสนอต่อคณบดี และนำเข้าที่ประชุมกรรมการบริหารคณะฯ เมื่อเสร็จสิ้น งานบริหารการศึกษา (ปริญญาตรี) ดำเนินการส่งเอกสารไปยัง กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา ประกอบไปด้วย บันทึกชี้แจงเหตุผล ใบส่งเกรด I จึงจะถือว่า เกรด I ถูกต้องสมบูรณ์

๕.๔ นิสิตที่ได้รับสัญลักษณ์ I จะต้องดำเนินการขอประเมินผลเพื่อแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ เดือนของภาคการศึกษาถัดไป สำหรับนิสิตที่มีปัญหาสุขภาพ หากเปลี่ยนสัญลักษณ์ I ไม่เสร็จสิ้นภายใน ๑ เดือน ของภาคการศึกษาถัดไป ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำคณะพยาบาลศาสตร์ โดยสามารถขยายระยะเวลาการแก้ไขสัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ ภาคการศึกษาปกติ หากดำเนินการไม่เสร็จสิ้น กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา จะเปลี่ยนสัญลักษณ์จาก I เป็นระดับชั้น F ทันที

๕.๕ สัดส่วนการวัดและประเมินผลสำหรับการเรียนการสอนในรายวิชากลุ่มวิชาชีพ ควรกำหนดสัดส่วนของคะแนนการสอบ และกิจกรรมในชั้นเรียน รวมคะแนนทั้งหมดเป็น ๑๐๐ คะแนน โดยแบ่งเป็น การสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ และ กิจกรรมในชั้นเรียนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละรายวิชา โดยให้พิจารณาการมอบหมายงานนิสิตให้มีความเหมาะสม และมีการสะท้อนผลการประเมินกลับให้นิสิตเร็วขึ้น ทั้งสองหลักสูตรในทุกรายวิชา

๕.๖ การสอบซ่อม มีกระบวนการดังต่อไปนี้

๕.๖.๑ กรณีที่นิสิตมีคะแนนสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ในหัวข้อที่มีการประเมินแบบ Summative evaluation ได้แก่ การสอบกลางภาค หรือ สอบปลายภาค สามารถจัดให้นิสิตสอบซ่อมเฉพาะ บทที่สอบตกไปแล้วเสร็จในแต่ละครั้ง โดยรูปแบบของการสอบซ่อมให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาพิจารณารูปแบบที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตาม CLOs ของแต่ละรายวิชา ตัวอย่างรูปแบบการสอบซ่อม เช่น การสอบด้วยข้อสอบ และการสอบปากเปล่า (Oral test) เป็นต้น

๕.๖.๒ กรณีที่นิสิตสอบซ่อมผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดของรายวิชา สามารถปรับคะแนนได้ แต่คะแนนที่ปรับจากการสอบซ่อมต้องไม่เกินคะแนนที่ต่ำสุดของนิสิตที่สอบผ่านครั้งแรก แต่ทั้งนี้หากนิสิตที่สอบผ่านครั้งแรกคนสุดท้ายมีคะแนนสอบที่สูงเกินร้อยละ ๕๐ ให้ปรับคะแนนสอบซ่อมได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐

๕.๖.๓ กรณีที่นิสิตสอบซ่อมไม่ผ่าน แล้วคะแนนรวมทั้งรายวิชาต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ (รายวิชา ทยุขภูมิ) สามารถพิจารณาให้เกรดตามระดับคะแนนที่นิสิตทำได้ ซึ่งจะต่ำกว่าระดับ C คือ D+ D หรือ F และขอให้สาขาวิชา ที่เกี่ยวข้องดำเนินการบันทึกข้อความแจ้งไปยังงานบริการการศึกษา (ปริญญาตรี) และ งานบริการการศึกษา (ปริญญาตรี) จะทำหนังสือแจ้งไปยังผู้ปกครองพร้อมเชิญประชุมฯ ว่า นิสิตไม่สามารถเป็นผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ได้ตามเกณฑ์ที่สภาการพยาบาลกำหนด ถ้านิสิตต้องการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนิตินิสิตจะต้องลงเรียนวิชานั้น ๆ ใหม่ เพื่อ Regrade จึงจะสามารถเป็นผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ได้ตามเกณฑ์ที่สภาการพยาบาลกำหนด

ข้อ ๖ กรณีที่ไม่เป็นตามประกาศฯ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารคณะพยาบาลศาสตร์

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ) พรชัย จุลเมตต์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรชัย จุลเมตต์)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาถูกต้อง

ได้จริง

(นางสาวชนิษฐา ชื่นนิยม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป